

Par objektu Bruņinieku ielā 18-12
publiskās apspriešanas laikā saņemto viedokļu apkopojums un izvērtējums

Saņemtas 3 aptaujas lapas ar paplašinātu izklāstu iesniegtas www.eriga.lv 2 gb.; elektroniski parakstīta iesniegta departamentā 1 gb.	Departamenta izvērtējums	Ieceres ierosinātāja/projektētāja izvērtējums
Noraidošo viedokļu apkopojums		
Ēkā sākotnēji bijuši 2 dzīvokļi, kas ar plānu starpsienu pārveidoti par 4 dzīvokļiem, kā rezultātā dzirdami visi sadzīves trokšņi – sarunas, kāpšana pa trepēm, veļasmašīnas darbība utt.	Konkrētajā būvniecības lietā netiek risinātas ēkas plānojuma vai telpu grupas plānojuma izmaiņas - telpu grupu nav plānots pārveidot par vairākiem dzīvokļiem. Iecere attiecināma tikai uz ēkas pirmajā stāvā esošās telpu grupas lietošanas veida maiņu bez pārbūves. Iecere atbilst teritorijas plānojuma atļautai izmantošanai pie nosacījuma, ka tiek veikta publiskā apspriešana. Telpu grupas īpašniekam ir tiesības realizēt būvniecības ieceri atbilstoši teritorijas plānojumam.	Ēkas iekšējais plānojums un konstrukcijas ir izveidotas atbilstoši tās pārbūves vai ekspluatācijas laikā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Lai konstatētu trokšņa normatīvu pārkāpumu, nepieciešami mērījumi saskaņā ar Ministru kabineta 07.01.2014. noteikumiem Nr.16 “Trokšņa novērtēšanas un pārvaldības kārtība”. Šobrīd nav iesniegti sertificēta speciālista veikti mērījumi, kas apliecinātu pieļaujamo trokšņa robežlielumu pārsniegumu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 5., 9. un 59.pantam administratīvo aktu var pamatot tikai ar tādiem faktiem un pierādījumiem, kuri ir nepieciešami lēmuma pieņemšanai, un kuri ir objektīvi konstatēti lietas izskatīšanas gaitā.
1900. gadā būvētajai ēkai nav mainīti starpstāvu pārsegumi un to pildījums (materiāls neatbilst mūsdienu prasībām), skaņas noplūde notiek arī starp stāviem (izīrēts ir ne tikai 1. stāva dzīvoklis, kā minēts publiskajā apspriešanā, bet arī 2. stāva dzīvoklis).	Izstrādājot būvniecības ieceri ir ievērojami Būvniecības likumā noteiktie principi un būtiskās būvei izvirzāmās prasības. Būvniecības likuma 9. pants nosaka, ka būve projektējama, būvējama un ekspluatējama atbilstoši tās lietošanas veidam, turklāt tā, lai nodrošinātu tās atbilstību akustikai (aizsardzībai pret trokšņiem).	Ēkas būvniecības gads pats par sevi nevar būt pamats dzīvokļa īpašuma lietošanas ierobežošanai. Lai ierobežotu dzīvokļa Nr.12 lietošanu, būtu nepieciešams konstatēt konkrētu normatīvo aktu pārkāpumu tieši attiecībā uz šo dzīvokli. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 7., 9. un 59.pantam iestādei, izskatot lietu, jābalstās uz tiesību normām, objektīvi konstatētiem faktiem un lietas izlemšanai nepieciešamajiem pierādījumiem, nevis pieņēmumiem par iespējamu neatbilstību.

	Ministru kabineta 16.06.2015. noteikumi Nr.312 "Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 016-15 "Būvakustika"" nosaka galvenās prasības ēku telpu akustiskajiem parametriem. Būvniecības likuma 9.¹ panta pirmajā daļā skaidrots, ka būvnormatīvos noteiktās tehniskās prasības ir kvantitatīvi vai kvalitatīvi izteikti sasniedzami lielumi, kuri nodrošina būves atbilstību būves būtiskajām vai citām prasībām. Būvnormatīvos ir noteiktas minimālās tehniskās prasības. Saskaņā ar Būvniecības likuma 19.² panta pirmo daļu būvprojekta izstrādātājs nodrošina būvprojekta un tajā ietverto risinājumu atbilstību būvniecības ierosinātāja un normatīvo aktu prasībām, kā arī piemērojamajos standartos noteiktajām prasībām un dokumentācijā ietvertās informācijas savstarpējo atbilstību. Būvprojekta izstrādātājs ir atbildīgs par to, lai būvprojektā vai tā daļā ietvertie risinājumi tiek izstrādāti, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, kā arī ir atbildīgs par apakšuzņēmēja veiktajiem darbiem un to kvalitātes kontroli.	
Ļoti slikta siltuma izolācija gan pašai ēkai, gan starp telpu grupām.	Izstrādājot būvniecības ieceri ir ievērojami Būvniecības likumā noteiktie principi un būtiskās būvei izvirzāmās prasības. Būvniecības likuma 9. pants nosaka, ka būve projektējama, būvējama un ekspluatējama	Siltuma izolācijas kvalitāte pati par sevi nav tieši saistīta ar dzīvokļa Nr.12 lietošanas veida maiņu, jo konkrētajā lietā netiek veikta pārbūve vai būvdarbi, kas ietekmētu ēkas konstrukcijas vai inženiertehniskos risinājumus. Lai šāds apstāklis varētu kalpot par pamatu lietošanas tiesību ierobežošanai, būtu nepieciešams konstatēt

	atbilstoši tās lietošanas veidam, turklāt tā, lai nodrošinātu tās atbilstību energoefektivitātei. Ministru kabineta 25.06.2019. noteikumi Nr.280 "Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 002-19 "Ēku norobežojošo konstrukciju siltumtehnika"" nosaka ēku ārējo norobežojošo konstrukciju būves elementu un to savienojumu energoefektivitātes projektēšanas kārtību jaunbūvējamām, pārbūvējamām un atjaunojamām apkurināmām ēkām, kā arī esošajās ēkās ierīkojamām jaunām apkurināmām telpām, kurās apkures sezonā tiek uzturēta temperatūra 8 °C un augstāka. Būvniecības likuma 9.¹ panta pirmajā daļā skaidrots, ka būvnormatīvos noteiktās tehniskās prasības ir kvantitatīvi vai kvalitatīvi izteikti sasniedzami lielumi, kuri nodrošina būves atbilstību būves būtiskajām vai citām prasībām. Būvnormatīvos ir noteiktas minimālās tehniskās prasības. Saskaņā ar Būvniecības likuma 19.² panta pirmo daļu būvprojekta izstrādātājs nodrošina būvprojekta un tajā ietverto risinājumu atbilstību būvniecības ierosinātāja un normatīvo aktu prasībām, kā arī piemērojamos standartos noteiktajām prasībām un dokumentācijā ietvertās informācijas savstarpējo atbilstību. Būvprojekta izstrādātājs ir atbildīgs par to, lai būvprojektā vai tā daļā ietvertie risinājumi tiek	konkrētu normatīvo aktu pārkāpumu attiecībā uz dzīvokli Nr.12. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 7., 9., 59. un 60.pantam iestādei jāvērtē tikai tie fakti un pierādījumi, kas ir tieši nepieciešami konkrētās lietas izlemšanai, un administratīvais akts var tikt pamatots vienīgi ar objektīvi konstatētiem faktiem, nevis vispārīga rakstura apgalvojumiem par ēkas tehnisko stāvokli kopumā.
--	--	---

	izstrādāti, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, kā arī ir atbildīgs par apakšuzņēmēja veiktajiem darbiem un to kvalitātes kontroli.	
Īstermiņa īrnieki telpu grupās Nr. 11 un Nr.12 regulāri rada neērtības blakus dzīvokļiem Nr. 1 un Nr. 10, kuros pastāvīgi dzīvo ģimenes ar mazgadīgiem bērniem: - telpās bieži skan ļoti skaļa mūzika, pēdējo 2-3 gadu laikā ir regulāri izsaukta policija; - telpās bieži atrodas vairāk nekā 8 cilvēki, kuri rīko skaļas ballītes; - lielākā aktivitāte notiek vakaros un naktīs. Bieži ir gadījumi, kad īrnieki atnāk naktī no plkst. 2:00-5:00 un pilnā skaļumā ieslēdz mūziku. Par šo ir ziņots īpašnieku pārstāvjiem.	Neattiecas uz būvniecības procesu.	Publiskās apspriešanas priekšmets ir dzīvoklis Nr.12. Lai konstatētu normatīvo aktu pārkāpumu, nepieciešams kompetentas institūcijas lēmums vai MK noteikumi Nr.16 kārtībā veikti trokšņa mērījumi. Atbilstoši Civillikums 927.pantam īpašuma tiesības ir individuālas, un katrs īpašums vērtējams atsevišķi, līdz ar to ar citu īpašumu saistītie apstākļi nevar automātiski tikt attiecināti uz dzīvokli Nr.12 bez tiesas cēloņsakarības pierādīšanas. Šobrīd nav iesniegti pierādījumi, ka tieši dzīvoklis Nr.12 būtu pārkāpis normatīvos aktus vai ka būtu pieņemti administratīvi lēmumi par pārkāpumu konstatēšanu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 5., 7., 9. un 59.pantam iestādei lēmuma pieņemšanā jāievēro privātpersonas tiesību aizsardzība, tiesiskuma princips un patvaļas aizliegums, balstoties tikai uz lietas izlemšanai nepieciešamiem un objektīvi konstatētiem faktiem un pierādījumiem.
Kontrole par uzņemto viesu skaitu faktiski nenotiek, jo telpās uzturas vismaz 10 īrnieki. Par to ir ziņots īpašnieku pārstāvim, atbilde saņemta, ka viss ir normas robežās.	Neattiecas uz būvniecības procesu.	Viesu uzskaitē tiek veikta atbilstoši spēkā esošajam regulējumam, un objekts ir reģistrēts kā tūristu mītne, objekts ir reģistrēts un darbojas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Objekts ir reģistrēts Rīgas domē kā tūristu mītne ar numuru RD000251AT3650, un tiek iesniegti ikmēneša apmeklētāju skaita pārskati. Ja pastāvētu pārkāpumi attiecībā uz personu skaitu vai ekspluatācijas noteikumiem, tie būtu konstatējami kompetentajās institūcijās. Šobrīd nav iesniegti oficiāli konstatējumi par normatīvo aktu pārkāpumiem. Atbilstoši Administratīvā

		procesa likuma 5., 7., 9., 13. un 59.pantam administratīvā akta pieņemšanā jāievēro privātpersonas tiesību aizsardzība, tiesiskuma un patvaļas aizlieguma princips, kā arī samērīguma princips, un lēmums var tikt balstīts tikai uz objektīvi konstatētiem faktiem un lietas izlemšanai nepieciešamiem pierādījumiem.
Vairāk nekā 100 gadus vecā koka ēka saskaņā ar VZD datiem ir apmierinošā tehniskā stāvoklī (dažas būvkonstrukcijas daļas varētu būt neapmierinošā). Pastāv būtiska skaņas izolācijas neatbilstība esošajam un plānotajam telpu izmantošanas veidam – īstermiņa īres dzīvoklim ar paredzēto kapacitāti 8 cilvēki.	Būvniecības likuma 9. pants nosaka, ka būve projektējama, būvējama un ekspluatējama atbilstoši tās lietošanas veidam, turklāt tā, lai nodrošinātu tās atbilstību mehāniskajai stiprībai un stabilitātei, kā arī akustikai (aizsardzībai pret trokšņiem). Būves vai tās daļas faktisko tehnisko stāvokli novērtē veicot tehnisko apsekošanu. Ministru kabineta 16.06.2015. noteikumi Nr.312 "Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 016-15 "Būvakustika"" nosaka galvenās prasības ēku telpu akustiskajiem parametriem. Būvniecības likuma 9.¹ panta pirmajā daļā skaidrots, ka būvnormatīvos noteiktās tehniskās prasības ir kvantitatīvi vai kvalitatīvi izteikti sasniedzami lielumi, kuri nodrošina būves atbilstību būves būtiskajām vai citām prasībām. Būvnormatīvos ir noteiktas minimālās tehniskās prasības. Saskaņā ar Būvniecības likuma 19.² panta pirmo daļu būvprojekta izstrādātājs nodrošina būvprojekta un tajā ietverto risinājumu	Lai konstatētu neatbilstību skaņas izolācijas prasībām, nepieciešams sertificēta speciālista atzinums un mērījumi atbilstoši MK noteikumiem Nr.16. Nav iesniegti pierādījumi, ka dzīvoklis Nr.12 neatbilst spēkā esošajām normatīvajām prasībām. Pieņemums par neatbilstību nevar būt pietiekams pamats dzīvokļa īpašuma lietošanas tiesību ierobežošanai. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 5., 7., 9., 13. un 59.pantam administratīvais akts var tikt pamatots tikai ar objektīvi konstatētiem un lietas izlemšanai nepieciešamiem faktiem un pierādījumiem, ievērojot samērīguma principu un privātpersonas tiesību aizsardzību.

	atbilstību būvniecības ierosinātāja un normatīvo aktu prasībām, kā arī piemērojamajos standartos noteiktajām prasībām un dokumentācijā ietvertās informācijas savstarpējo atbilstību. Būvprojekta izstrādātājs ir atbildīgs par to, lai būvprojektā vai tā daļā ietvertie risinājumi tiek izstrādāti, pamatojoties uz pietiekamu informāciju, kā arī ir atbildīgs par apakšuzņēmēja veiktajiem darbiem un to kvalitātes kontroli. Ministru kabineta 07.01.2014. noteikumu Nr. 16 “Trokšņa novērtēšanas un pārvaldības kārtība” 15. punktā noteikts, ka: 1) telpās pirms komercdarbības uzsākšanas prognozē troksni un tā iedarbību uz apkārtējām telpām un apbūvi, ja komercdarbībā plānotās trokšņainākās iekārtas skaņas jaudas līmenis pārsniedz 80 dB(A); 2) telpās kurās veic vai plāno veikt komercdarbību, izmantojot iekārtas vai izpildot darbības, kas var radīt trokšņa robežlielumu pārsniegumus ārpus telpām, un kuras robežojas ar šo noteikumu 2. pielikumā minētajām teritorijām vai šo noteikumu 4. pielikumā minētajām telpām, trokšņa avotu aprīko ar skaņas ierobežotājiem vai teritoriju norobežo ar troksni slāpējošiem objektiem, ja citādi nav iespējams nodrošināt trokšņa robežlielumu ievērošanu; 3) telpās kurās konstatētas vai prognozētas trokšņa rādītāju vērtības, kas neatbilst šo	
--	--	--

	noteikumu 4. pielikumā minētajām prasībām, paredz un veic prettrokšņa pasākumus atbilstoši Latvijas būvnormatīva LBN 016-11 "Būvakustika" prasībām. Vienlaikus šo noteikumu 12. punkts nosaka, ka Veselības inspekcija, pamatojoties uz attiecīgu iesniegumu, kontrolē saimnieciskas darbības (izņemot ar mūzikas atskaņošanu saistītas darbības) vai iekārtu (ieskaitot ventilācijas, saldēšanas iekārtas, kompresorus un liftus), vai satiksmes radītā trokšņa robežlielumu ievērošanu. Ar mūzikas atskaņošanu un citu ar sabiedrisko kārtību saistīto trokšņa kontroli nodrošina attiecīgā pašvaldība.	
Īstermiņa īres dzīvoklis rada daudz lielākus trokšņus, nekā dzīvoklis, kur pastāvīgi dzīvo ģimene ar bērniem.	Neattiecas uz būvniecības procesu.	Dzīvokļa īpašuma likuma 9.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka īpašniekam ir tiesības lietot dzīvokļa īpašumu, ciktāl tas nerada traucējumus citiem īpašniekiem. Lai konstatētu traucējumus, nepieciešami konkrēti un pierādīti fakti, un vispārīgs pieņēmums, ka īstermiņa īre rada lielāku troksni nekā pastāvīga dzīvošana, nav juridiski pietiekams pamats tiesību ierobežošanai. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 5., 7., 9., 13. un 59.pantam lēmumam jābalstās uz objektīvi konstatētiem un lietas izlemšanai nepieciešamiem faktiem un pierādījumiem, ievērojot samērīguma principu un nodrošinot privātpersonas tiesību aizsardzību. Šobrīd nav konstatēti pierādījumi, ka dzīvokļa Nr.12 lietošana būtu radījusi tiesisku kaitējumu konkrētām personām.

Ir aizskartas mazgadīgu bērnu intereses. Īpašnieka rīcība ir bezatbildīga, jo ir ticis informēts par esošajām problēmām, bet nav uzskatījis par vajadzību novērst, jo tās ir lielas investīcijas.	Neattiecas uz būvniecības procesu.	Jebkuru iespējamo tiesību aizskārumu nepieciešams konstatēt ar objektīviem pierādījumiem. Šobrīd nav iesniegti pierādījumi, ka dzīvokļa Nr.12 lietošana būtu radījusi tiesisku kaitējumu konkrētām personām. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 5., 7., 9., 13. un 59.pantam iestādes lēmums var tikt balstīts tikai uz objektīvi konstatētiem un lietas izlemšanai nepieciešamiem faktiem un pierādījumiem, ievērojot samērīguma principu un nodrošinot privātpersonas tiesību aizsardzību.
Šāda blakusesoša īstermiņa īres dzīvokļa esamība kaimiņos, samazina blakus esošā dzīvokļu vērtību.	Neattiecas uz būvniecības procesu.	Apgalvojums par nekustamā īpašuma vērtības samazināšanos nav pamatots ar sertificēta nekustamā īpašuma vērtētāja atzinumu. Bez šāda atzinuma minētais apgalvojums ir pieņēmuma rakstura un nevar tikt uzskatīts par objektīvu pierādījumu Administratīvā procesa likuma 5., 7., 9. un 59.panta izpratnē, jo administratīvais akts var tikt balstīts tikai uz objektīvi konstatētiem un lietas izlemšanai nepieciešamiem faktiem un pierādījumiem.
Nav sakārtots juridiskais statuss atkritumu izvešanai.	Neattiecas uz būvniecības procesu.	Atkritumu apsaimniekošana tiek nodrošināta atbilstoši spēkā esošajam normatīvajam regulējumam un noslēgtajiem līgumiem ar attiecīgo pakalpojuma sniedzēju. Dzīvojamās mājas pārvaldīšanu nodrošina pārvaldnieks, kuram tiek maksāta atlīdzība par mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas organizēšanu, tostarp par atkritumu apsaimniekošanas procesa nodrošināšanu, pārvaldniekam ir zināma faktiskā situācija, un jautājumi, kas ietilpst viņa kompetencē, tiek risināti pārvaldīšanas ietvaros. No pārvaldnieka puses nav saņemti iebildumi vai konstatēti normatīvo aktu pārkāpumi attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu. Atbilstoši

		Administratīvā procesa likuma 5., 7., 9., 13. un 59.pantam iestādes lēmums var tikt balstīts tikai uz objektīvi konstatētiem un lietas izlemšanai nepieciešamiem faktiem un pierādījumiem, ievērojot samērīguma principu un nodrošinot privātpersonas tiesību aizsardzību, un šobrīd nav iesniegti kompetentas institūcijas lēmumi vai citi pierādījumi, kas apliecinātu normatīvo aktu pārkāpumu šajā jomā.
Ēka ir vēsturisks mantojums, esošie saimnieki to redz tikai kā biznesu, nerūpējoties par fasādi un tās uzlabošanu.	Neattiecas uz būvniecības procesu.	Apstāklis, ka ēka ir vēsturisks mantojums, pats par sevi nav saistīts ar dzīvokļa Nr.12 lietošanas veida maiņas tiesisko izvērtējumu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 60.pantam iestāde drīkst vērtēt tikai to informāciju un apstākļus, kas ir tieši nepieciešami konkrētās lietas izlemšanai. Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likumam dzīvojamās mājas kopīpašuma, tostarp fasādes, uzturēšana un saglabāšana ir visu dzīvokļu īpašnieku kopīgs pienākums, kas īstenojams dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu pieņemšanas kārtībā. Nevienam atsevišķam dzīvokļa īpašniekam nevar tikt uzlikts pienākums vienpersoniski nodrošināt kopīpašuma elementu atjaunošanu vai finansēšanu, ja par to nav pieņemts atbilstošs kopības lēmums normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Civillikums 927.pants paredz īpašnieka tiesības rīkoties ar savu īpašumu likumā noteiktajās robežās, savukārt Dzīvokļa īpašuma likuma 9.panta pirmās daļas 1.punkts nostiprina dzīvokļa īpašnieka tiesības lietot savu īpašumu, ciktāl tas nerada traucējumus citiem īpašniekiem. Apgalvojums par to, ka īpašnieks “nerūpējas” par ēku, ir vērtējams kā subjektīvs viedoklis, ja tas nav balstīts uz konkrētiem un pierādītiem normatīvo aktu pārkāpumiem, un

		atbilstoši Administratīvā procesa likuma 5., 7. un 9.pantam administratīvais akts nevar tikt pamatots ar vispārīgiem pieņēmumiem. Līdz ar to minētais apgalvojums nav juridiski saistāms ar lietošanas veida maiņas tiesisko izvērtējumu.
Apspriežamās telpas Nr. 11 izvietotas nelielā koka ēkā (590,9 kv.m.), kurā kopumā izvietotas 5 telpu grupas - 2 no šīm telpu grupām (Nr.11 un 12 ar kopējo platību 224,7 m2) pieder ieceres ierosinātājiem, savukārt parējās 3 telpu grupas (dz.1, 2, 10 - 342 m2) pieder divām privātpersonām. Personu skaits, kuru tiesības tiek aizskartas, šajā gadījumā nav liels, bet tie ir pastāvīgie iedzīvotāji, ģimenes ar bērniem.	Neattiecas uz būvniecības procesu.	Publiskās apspriešanas priekšmets ir dzīvoklis Nr.12, nevis dzīvoklis Nr.11. Dzīvokļu īpašnieku skaits vai viņu sociālais statuss pats par sevi nevar būt tiesisks pamats viena dzīvokļa īpašnieka tiesību ierobežošanai. Atbilstoši Civillikums 927.pantam īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, savukārt Dzīvokļa īpašuma likuma 9.panta pirmās daļas 1.punkts paredz katra dzīvokļa īpašnieka tiesības lietot savu īpašumu, ciktāl tas nerada traucējumus citiem dzīvokļu īpašniekiem. Tiesību ierobežošana iespējama tikai tad, ja ir konstatēti konkrēti un pierādīti traucējumi, nevis balstoties uz vispārīgu pieņēmumu par iespējamu tiesību aizskārumu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 5., 7., 9., 13. un 59.pantam iestādei, pieņemot lēmumu, jāievēro privātpersonas tiesību aizsardzība, tiesiskuma un patvaļas aizlieguma princips, kā arī samērīguma princips, un administratīvais akts var tikt pamatots tikai ar objektīvi konstatētiem un lietas izlemšanai nepieciešamiem faktiem un pierādījumiem. Līdz ar to īpašnieku skaita vai viņu ģimenes stāvokļa norādīšana pati par sevi nerada juridisku pamatu atteikt lietošanas veida maiņu, ja nav konstatēti normatīvo aktu pārkāpumi.
		Ieceres ierosinātāja/projektētāja Papildus komentāri: Mēs saprotam un respektējam kaimiņu pausto satraukumu, kā arī atzīstam viņu tiesības uz

		mierīgu un netraucētu dzīves vidi. Mūsu mērķis nav radīt konfliktu vai ignorēt citu dzīvokļu īpašnieku intereses, bet gan nodrošināt, lai visas darbības tiktu veiktas tiesiski un caurspīdīgi. Ar lietošanas veida maiņas procesu mēs tiecamies sakārtot situāciju atbilstoši normatīvajam regulējumam. Šis process nav vērsts uz privilēģiju iegūšanu vai pienākumu mazināšanu. Gluži pretēji — attiecīgais statuss paredz papildu regulējumu, lielāku pārskatāmību un paaugstinātu atbildību, kas pārsniedz dzīvokļa izmantošanu personiskām vajadzībām. Objektīvi vērtējot, lietošanas veida maiņa mums nevis atvieglo situāciju, bet uzliek papildu pienākumus un atbildību normatīvo aktu ietvaros. Vienlaikus jāuzsver, ka neatkarīgi no šīs procedūras iznākuma īpašuma tiesības dod mums tiesības lietot un rīkoties ar savu īpašumu normatīvo aktu robežās. Līdz ar to lietošanas veida maiņa nav pretrunā ar tiesisko kārtību, bet veicina tiesisko noteiktību un skaidru regulējumu. Mūsu mērķis ir panākt juridiski korektu un līdzsvarotu risinājumu, kas respektē gan citu dzīvokļu īpašnieku intereses, gan īpašuma tiesību principus.
--	--	--